

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

№ 19 (323)

Субота, 1 вересня 1951 р.

Ціна 20 к.

ВІДМІННИХ УСПІХІВ У НОВОМУ УЧБОВОМУ РОЦІ!

Друзі! Учбовий рік розпочався. От і знову за навчання. Сьогодні тисячі студентів заповнили світлі і просторі аудиторії нашого університету. Минулого літа вони добре відпочили, набралися нових сил і палають бажанням працювати.

Сотні студентів нашого університету побували на виробничій і учбовій практиці в різних кінцях Радянського Союзу: геологи проходили виробничу практику в районі Каховської ГЕС, на далекій Півночі та в інших районах, біологи побували на Дніпрі в районі Цюрупинська, історики виїжджали з екскурсіями до столиці нашої Батьківщини — Москви, інша група істориків відвідала столицю Радянської України — Київ, далеко поза межами Одеси проходили практику географи, юристи, економісти, хіміки. Одержані в аудиторіях знання міцно закріплено на практиці.

В цьому році до нашої дружньої студентської сім'ї прийшло нове поповнення — сотні юнаків і дівчат, які прагнуть оволодіти науками.

Вони успішно закінчили середні школи, технікуми і сповнені бажанням вчитися в нашому університеті, щоб одержати вищу освіту і стати висококваліфікованими спеціалістами, стати до лав будівників комунізму.

В минулому навчальному році колектив університету домогся значних успіхів в учбовій, науковій і політико-виховній роботі. Поліпшилась якість викладання усіх дисциплін, підвищилась академічна успішність студентів. Студенти університету на високому рівні провели весняно-літню екзаменаційну сесію. Переважна більшість з них показала відмінні знання.

Як і завжди, перед в навчання і громадській роботі вели комуністи і комсомольці. Вони очолювали боротьбу за зразкову дисципліну і високу успішність.

Зараз в новому учбовому році перед нами встали нові завдання. Домогтися нових успіхів в науковій, навчальній і політико-виховній роботі, найкраще використати передовий досвід, ширше розгорнути більшовицьку критику і самокритику, лікві-

дувати всі недоліки, які мали місце в нашій роботі.

У справі виховання спеціалістів нового типу першочерговим завданням є опанування студентами марксистсько-ленінської теорії, знання якої необхідне спеціалістам усіх галузей науки.

З перших днів навчання потрібно найсерйознішу увагу приділяти студентам перших курсів. Треба допомогти їм навчитися самостійно працювати над вивченням програмового матеріалу. Разом з тим необхідно залучити студентів і до активної участі в громадській роботі, в роботі студентських наукових гуртків, де вони зможуть поглиблювати свої знання.

Великі і відповідальні завдання стоять перед професорсько-викладацьким складом університету. В усіх курсах, в усіх без винятку дисциплінах, які викладаються в університеті, викладачі повинні всебічно висвітлювати досягнення вітчизняної науки, пріоритет наших учених в наукових винаходах, переваги радянського державного ладу, радянської економіки, науки і культури перед загнаною економікою, наукою і культурою буржуазних країн, ілюструвати теоретичні положення яскравими прикладами соціалістичного будівництва.

Відповідальні завдання покладаються на професорів та викладачів суспільних наук. Від них вимагається невинно підвищувати рівень викладання, навчити студентів керуватися марксистсько-ленінською теорією в практичній роботі, використовувати в лекціях багатий матеріал з політичного, економічного і культурного життя нашої країни, з галузі міжнародних відносин.

Треба також підняти методичну роботу на кафедрах, поліпшити якість проведення семінарів і лабораторних занять.

Партійна, комсомольська та профспілкова організації університету повинні широко розгорнути політико-виховну та організаційну роботу з тим, щоб у новому учбовому році домогтися нових успіхів у справі підготовки висококваліфікованих радянських спеціалістів.

ГОВОРЯТЬ ПЕРШОКУРСНИКИ

БУДУ ВЧИТЕЛЬКОЮ

Народилася я в сім'ї вчителів. Ще в дитинстві я захоплюю стежила за творчою працею моїх батьків.

Коли почала відвідувати школу, мені сподобалось, як старанно і з любов'ю учителі нашої школи навчали нас нового, виховували в учнів країні риси характеру радянської людини, любов до рідної країни.

Я мрійно переходила в світлі майбутнє з думками стати вчителькою. Уряд і більшовицька партія дбають про наше щасливе життя, і кожний з нас має можливість найкращу мрію перетворити в дійсність.

Учлась я захоплююче і по закінченню свого класу твердо вирішила: Буду вчителькою!

Вступивши в Новомірогородське педучилище, я закінчила його на «відмінно», а потім почала працювати викладачем української мови в 5-7 класах. Мрія здійснена!

Та партія і любий наш батько І. В. Сталін учать нас не заспокоюватись на досягнутому. І я надалі вирішила ще вчитись, щоб поглибити свої знання цієї почесної справи. З цієї метою вступила в університет, закінчивши який, зможу віддячити більшовицькій партії і любимою товаришеві Сталіну за їх невідоме піклування про нас.

Студентка І курсу філологічного факультету ЗАХАРЧЕНКО Т.

ЗДІЙСНЕННЯ МРІЇ

Цікаво і захоплююче викладали нам в школі історію народів нашої рідної Батьківщини, героїчну історію партії більшовиків.

В нашій школі був створений історичний гурток, де учні поглиблювали свої знання з історії. Цей гурток користувався великою популярністю серед учнів нашої школи.

Історія була моїм улюбленим предметом, і тому я був активним учасником в роботі гуртка. Ще в 8 класі

я вирішив стати істориком. Я знав, що для того, щоб бути справжнім істориком, треба бути всебічно освіченою людиною, і тому старанно вивчав всі предмети, що викладались нам в школі. 10-й клас я закінчив з срібною медаллю і був прийнятий на І-й курс історичного факультету. Моя мрія здійснена. Сьогодні я починаю навчання в університеті.

Студент І курсу історичного факультету Г. ШЕПТІЄНКО.

ПРО ПРОВЕДЕННЯ В СРСР ЗБИРАННЯ ПІДПИСІВ ПІД ЗВЕРНЕННЯМ ВСЕСВІТНЬОЇ РАДИ МИРУ ПРО УКЛАДЕННЯ ПАКТУ МИРУ МІЖ П'ЯТЬМА ВЕЛИКИМИ ДЕРЖАВАМИ

РЕЗОЛЮЦІЯ

Пленума Радянського Комітету захисту миру

Пленум Радянського Комітету захисту миру одностайно підтримує Звернення Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту Миру між п'ятьма великими державами — США, Англією, Францією, Китаєм і СРСР.

Це Звернення, що висловлює волю і бажання миролюбних народів усіх країн, зустрінуте гарячим схваленням радянських людей, зацікавлених в міцному і тривалому мирі і готових до кінця відстоювати справедливу справу миру і дружби між народами.

Зростаюча загроза нової війни піднімає дедалі ширші маси народів усіх країн на рішучу боротьбу за збереження миру. Близько 450 мільйонів підписів під Зверненням Всесвітньої Ради Миру, вже зібраних в усіх країнах світу, свідчать про непохитну волю народів запобігти війні і відстоювати справу миру в усьому світі.

Пленум Радянського Комітету захисту миру вважає необхідним почати у вересні 1951 р. збирання підписів у Радянському Союзі під Зверненням Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту Миру між великими державами і закликає всіх радянських людей поставити свої підписи під цим Зверненням.

Радянський Комітет захисту миру висловлює тверду певність у тому, що всі радянські люди відгукнуться на цей заклик і тим самим ще раз підтвердять свою готовність всіма силами відстоювати під керівництвом партії Леніна справу миру і безпеки народів, знов продемонструють свою беззавітну відданість великому прапорноносцю миру товаришеві Сталіну.

РАДЯНСЬКИЙ КОМІТЕТ ЗАХИСТУ МИРУ.

ЗВЕРНЕННЯ Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту Миру

Відповідаючи прагненням мільйонів людей в усьому світі, яка б не була їх думка про причини, що породжують небезпеку світової війни;

В ім'я зміцнення миру і забезпечення міжнародної безпеки;

Ми вимагаємо укладення Пакту Миру між п'ятьма великими державами — Сполученими Штатами Америки, Радянським Союзом, Китаєм, Великобританією і Францією.

Ми розглядатимемо відмовлення уряду будь-якої з великих держав від зустрічі з ме-

тою укладення Пакту Миру як доказ агресивних замірів цього уряду.

Ми закликаємо всі миролюбні країни підтримати вимогу про укладення Пакту Миру, відкритого для всіх держав.

Ми ставимо свої підписи під цим Зверненням і закликаємо підписати його всіх людей доброї волі і всі організації, які прагнуть до зміцнення миру.

РАДЯНСЬКИЙ КОМІТЕТ ЗАХИСТУ МИРУ.

(Слідують підписи).

На високому рівні провести комсомольську звітно-виборчу кампанію

З 5-го вересня розгорнуться звіти і вибори керівних комсомольських органів. Проведення звітно-виборчої кампанії має велике значення в житті комсомольської організації. На звітно-виборчих зборах будуть підведені підсумки роботи комсомольської організації, її боротьби за підготовку висококваліфікованих та високодійних кадрів для різних галузей нашого будівництва, буде оцінена робота керівних органів та обрані нові, які керуватимуть відповідними організаціями на протязі цілого року.

Від того, яку участь візьме кожний комсомолец в підготовці і проведенні звітно-виборчої кампанії, в значній мірі залежить, як буде працювати його комсомольська організація.

Комсомольські бюро, комсорги груп повинні ретельно готуватися до цієї важливої справи. Особливу увагу слід звернути на підготовку звітних доповідей, тому що від того, як повно і глибоко в них висвітлено життя комсомольської організації, залежить участь комсомольців в їх обговоренні.

Над складанням звітної доповіді треба уважно і серйозно попрацювати. Звітна доповідь керівного органу комсомольської організації передусім повинна широко показати ту величезну роботу, яку проводить більшовицька партія під проводом свого рожда товарища Сталіна на всіх ділянках будівництва комунізму. В той же час у звітній доповіді необхідно всебічно підсумувати діяльність відповідної комсомольської організації за минулий період, висвітлити боротьбу комсомольців за успішне здійснення завдань, поставлених перед ними більшовицькою партією та Радянським урядом — наполегливо оволодіти знаннями, бути готовими стати до лав молодих будівників комунізму. Необхідно, щоб звітні доповіді мали глибокий, самокритичний характер, точно вказували на конкретні недоліки в роботі, визначили причини їх виникнення та способи їх виправлення; вони повинні дати оцінку роботи кожного члена бюро і якомога більшої кількості комсомольців.

Слід пам'ятати, що в підготовці звітно-виборчих зборів не буває дрібниць. Необхідно підготувати секре-

таріат, щоб виступи комсомольців були докладно запроцьоговані, склад редколегії для випуску стінгазет, які б відбивали дійсний хід зборів, та склад комісії для підготовки рішення зборів, що з'явиться важливим керівним документом для роботи комсомольської організації в майбутньому.

Навіть від того, наскільки своєчасно будуть підготовлені бланки бюлетнів, протоколи лічильних комісій, кому з комсомольців доручено прозводити реєстрацію товаришів, що приходять на збори, залежить чіткість і організованість рівень зборів.

Проте з усіх питань по підготовці до звітно-виборчих зборів слід зупинитися на головному, яке полягає в підборі комсомольців та рекомендації зборам для обрання їх на керівну роботу. На цьому питанні потрібно зосередити максимум уваги і обережно незалежно від того, про кого йде мова: про майбутнього комсорга групи, чи члена курсових або факультетських КСМ бюро.

Склад майбутнього керівного органу, безумовно, повинен бути уважно обдуманий до зборів не тільки секретарями та членами партійного і комсомольського бюро, але й кожним комсомольцем особисто.

Обов'язок комітету ЛКСМУ і партійних бюро факультетів — допомогти підібрати в керівні органи комсомольців, які зможуть по-справжньому організувати роботу серед студентської молоді. Проте почесним правом кожного комсомольця є участь в проведенні виборів, в висуванні і обговоренні кандидатур. Необхідно організувати справу так, щоб в керівні органи комсомольської організації були обрані дійсно кращі, найбільш авторитетні комсомольці. Цього можна домогтися тільки в тому разі, коли кандидатури будуть підбиратися при самій широкій участі всіх комсомольців в обговоренні їх на зборах.

Для того, щоб забезпечити проведення зборів на високому ідейно-політичному і організаційному рівні, факультетські КСМ бюро також повинні уважно поставитися до складання графіків курсових, особливо групових зборів, забезпечити рівномірне їх розподілення, не допускаючи більше як

4—5 зборів в один день. Необхідно розподілити членів КСМ бюро по групах для надання безпосередньої допомоги комсомольцям цих груп у підготовці і проведенні звітних зборів.

Завданням члена факультетських і курсових КСМ бюро, прикріплених до тієї чи іншої групи, є допомогти комсоргові у складанні звіту, виступів комсомольців, проекту рішення, контроль за виконанням інструкції ЦК ВЛКСМ «Про проведення звітів і виборів керівних комсомольських органів», забезпечення широкого обговорення, ділової критики недоліків в роботі як комсорга групи, так і вищестоящих керівних органів і окремих членів цих органів.

На зборах необхідно широко розгорнути критику і самокритику. Комсомолец повинен пам'ятати, що він може критикувати кожного працівника комсомолу, висувати і відстоювати кандидатури в будь-який керівний орган нашої комсомольської організації, вимагати виведення з списків для таємного голосування людей малоавторитетних, або тих, які не виправдали себе на комсомольській роботі.

Від того, наскільки активно візьме участь кожний комсомолец в обговоренні звітних доповідей і виборів, в значній мірі залежить рівень комсомольської роботи нашої організації в майбутньому.

Вся робота комсомолу ґрунтується на керівництві партії, на додержанні і проведенні в життя більшовицьких принципів партійності. Принциповість, самокритичність, прагнення до нових і нових успіхів — ось чого партія навчає комсомол, ось при яких умовах можлива дійсно масова, виховна робота комсомолу. Там, де забувають про принципи, критику і самокритику, заспокоюються на досягнутому, там зразу ж з'являється занаянство, самозадоволеність, безпринциповість, відрив від активу, від комсомольців.

Викрити недоліки в роботі керівних органів, виявити причини, що привели до них, намітити шляхи для їх виправлення і доручити справу їх усунення кращим із кращих — таке наше завдання.

Секретар комітету ЛКСМУ
Г. ЗБАНДУТ.

ВИКОРИНИТИ РЕШТКИ БУРЖУАЗНО-НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ ІДЕОЛОГІЇ В ЛІТЕРАТУРІ І ЛІТЕРАТУРНІЙ КРИТИЦІ

Натхнена ідеями марксизму-ленінізму, радянська література поставлена на передову лінію воєнної боротьби проти буржуазних пережитків, за формування комуністичної свідомості наших людей.

Це благородне завдання виконує також українська радянська література, що входить до багатонаціональної радянської літератури, як одна з її складових невіддільних частин. Українські радянські письменники створили цінний ряд високохудожніх, по-справжньому партійних творів, які увійшли до скарбниці радянської літератури і стали відомі далеко за межами нашої Вітчизни. В цих творах письменники відтворили велич Сталінської доби, грандіозні перетворення, що відбулись на Україні під керівництвом більшовицької партії і особисто В. І. Леніна і Й. В. Сталіна, створили образи нових людей, вихованих на ідеях марксизму-ленінізму.

Однією з особливостей радянської літератури є її багатонаціональна форма при єдиному соціалістичному змісті. Ця особливість ґрунтується на сталінській дружбі вільних і рівноправних народів великого Радянського Союзу.

Наші письменники пам'ятають вказівку Й. В. Сталіна про те, що «дружба між народами СРСР—велике й серйозне завдання. Бо поки ця дружба існує, народи нашої країни будуть вільні і непереможні. Ніхто не страшний нам, ні внутрішній, ні зовнішній ворог, поки ця дружба живе і здравствує».

Саме тому одним з важливіших завдань літератури є виховання радянського патріотизму, любові до соціалістичної Вітчизни, до всіх народів Радянського Союзу, боротьба за дальнє зміцнення дружби і братерського співробітництва радянських народів. В радянському патріотизмі, — учить товариш Сталін, — гармонійно сполучаються національні традиції народів і загальножиттєві інтереси всіх трудящих Радянського Союзу.

Підступний ворог українського народу—українські буржуазні націоналісти намагались перешкодити зміцненню дружби радянських народів, відірвати український народ від його старшого брата—російського народу і реставрувати на Україні капіталізм.

Всім цим спробам було дано рішучу відсіч.

Націоналістичне шкідництво проводилось також і на літературному фронті. Змінюючи методи своєї ворожої народів діяльності, буржуазно-

націоналістичне охвістя приховано продовжувало шкодити в галузі культурного будівництва, намагаючись, як і раніше, ізолювати розвиток української культури від культури російського та інших народів Радянського Союзу.

Більшовицька партія і особисто В. І. Ленін і Й. В. Сталін очолили боротьбу народу і передових діячів української радянської культури проти всіх і всіляких спроб перешкодити українському народові йти переможним кроком по шляху соціалізму.

Українська радянська література, невпинно зміцнюючи зв'язки з російською літературою та літературою інших народів СРСР на основі пролетарського інтернаціоналізму, зростає як один з передових загонів радянської літератури в боротьбі проти проявів буржуазної ідеології, оточена постійною увагою і турботою більшовицької партії.

Розвиваючись разом з радянською Україною, українська література стає новим величчям літературної боротьби трудящих мас за соціалізм, відтворивши всі етапи соціалістичного будівництва, і має велике пізнавальне і виховне значення.

Але поруч з видатними досягненнями в розвитку літератури, в творчості окремих письменників ми спостерігаємо і грубі ідейні помилки, зокрема, буржуазно-націоналістичного характеру.

В редакційній статті «Правди» від 2 липня ц. р. «Против идеологических извращений в литературе» піддано суворій і справедливій критиці вірш В. Сосюра «Любть України», написаний з буржуазно-націоналістичних позицій. В роки радянської влади Україна перетворилась на могутню індустріально-колгоспну республіку, невід'ємну частину Радянського Союзу. Вперше за всю історію, дякуючи мудрій політиці більшовицької партії, всі українські землі були об'єднані в єдиний радянський, соціалістичний державі. Обов'язок поета—виховувати почуття радянського патріотизму, любові до соціалістичної України, до братнього російського народу і до всіх народів нашої Вітчизни. Замість цього ми бачимо у вірші В. Сосюра Україну поза часом і епохою, поза зв'язками з іншими народами Радянського Союзу і, зокрема, з братнім російським народом. Тому під віршем «Любть України», як вказує редакційна стаття «Правди», підписується любий недруг українського народу з націоналістичного табору, скажімо, Петлюра, Бандера і т. п.

Написаний ще в 1944 році, вірш «Любть України» не тільки не був підданий критиці, але не один раз передруковувався, був перекладений на російську мову і захвалювався, як шийно-ло вірш патріотичний. Це стосується, зокрема, М. Рильського, якого свого часу було піддано критиці за націоналістичні викривлення в його творчості.

В редакційній статті «Правди» було піддано критиці також оперу «Вордан Хмельницький», зокрема, лібретто опери (автори О. Корничук і Б. Василевська), в якому були також допущені ідейні викривлення, відхід від історичної правди. Критики М. Бажан і Л. Дмитерко в своїх статтях також беззаставно захвалили оперу.

Редакційні статті «Правди» — це новий вияв батьківського піклування більшовицької партії і особисто Й. В. Сталіна про дальнє зростання радянської літератури на основі партійності, вияв турботи про ідейну чистоту радянської літератури—найідейнішої і найпередовішої літератури світу.

Ідейні помилки буржуазно-націоналістичного характеру в творчості окремих українських радянських письменників свідчать, що ці письменники, а також Правління спілки не зробили належних висновків з постанов ЦК ВК(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань.

Редакційні статті «Правди» мають безпосереднє відношення до всіх діячів ідеологічної роботи. Центральний орган нашої партії вимагає рішучого поліпшення політико-виховної роботи, посилення боротьби проти проявів ворожої ідеології і, зокрема, проти українського буржуазного націоналізму.

Ці важливі завдання стоять також перед колективом нашого університету.

Як уже вказувалося в об'ясненні пресі, в галузі ідейно-політичної роботи серед викладачів і студентів університету є серйозні недоліки.

Доцент кафедри української літератури А. В. Недзвідський, що був декілька разів вже підданий критиці за буржуазно-націоналістичні помилки в своїй роботі, допустив нові помилки у статті про В. Стефаніка, надрукованій 13 травня ц. р. в газеті «Чорноморська комуна», не вказавши, що творчість Стефаніка формувалась під впливом передової російської літератури і, зокрема, Горького.

Випускник університету, молодий поет Б. Гетьман припустився ідеологічних помилок у своїх перших зорці поезії «Рибальське щастя». Поряд з хоршими віршами («Любець», «Гості», «Рибачці», «Вернувся бригади з моря»), в зорці вміщено вірш аполітичний, безідейний («Дніstre, ти мій Дніstre», «Напередодні», «На варті», «Госпаліські зорі» та ін.), зміст яких або зовсім не дає можливості встановити, про який період життя нашої Вітчизни говорить поет, або говорить про це дуже невразливо. Однак на літературна студія, членом якої був В. Гетьман, на кафедрі української літератури не вказали йому на це своєчасно і не допомогли авторові в створенні повноцінної, високоїдейної збірки.

Ці помилки пояснюються тим, що кафедра української літератури і я особисто, як керівник кафедри, не встановили належного контролю над друкованою продукцією, що виходила з-під пера членів кафедри, і не організували попереднього обговорення статей, які друкувались на сторінках преси.

Саме цим слід пояснити і наявність помилок у статтях, друкованих членами кафедри на сторінках багатотиражної газети «За більшовицькі кадри», помилок, які було відзначено в редакційній статті газети «Большевистское знамя» від 20 липня ц. р.

Редакційні статті «Правди» і Постанови VI Пленуму Правління СРПУ зобов'язують нас посилювати контроль над лекційною, науковою та літературно-критичною діяльністю членів кафедри, критично переглянути всю нашу роботу і, виправивши допущені помилки, підняти її на вищий рівень. Це можна здійснити тільки при умові розгортання на кафедрі і на факультетах принципів критики і самокритики, запровадження в побут систематичних дискусій з різних методологічних питань, посилення контролю за роботою кожного члена кафедри.

В основу всієї роботи повинні бути покладені вказівки ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань.

Кафедра української літератури докладе всіх зусиль, щоб ліквідувати всі помилки і виконати вказівки більшовицької партії в справі поліпшення ідейно-політичної роботи і підготовки кадрів—літературів.

Керівник кафедри української літератури

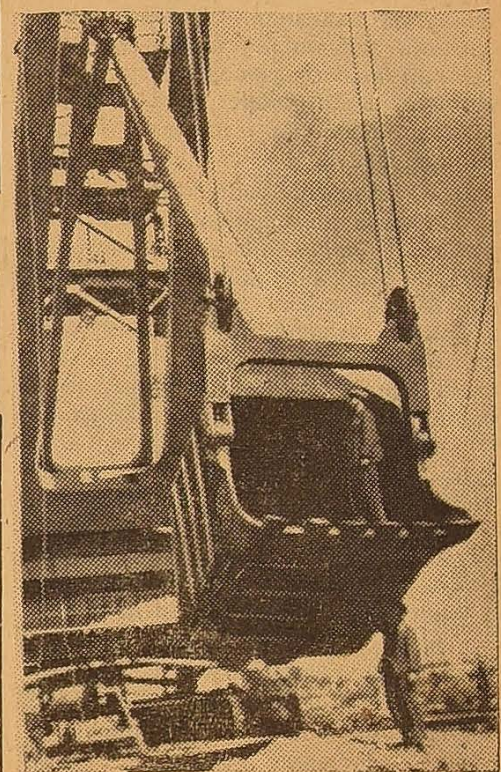
доц. В. НЕСТОПЕНКО.

БУДОВИ КОМУНІЗМУ — ВСЕНАРОДНА СПРАВА

ШОСТИЙ КРОКУЮЧИЙ ЕКСКАВАТОР

Колектив Уралмашзаводу приступив до виготовлення шостого крокуючого 14-кубового екскаватора.

Інженери внесли істотні зміни в конструкцію останніх двох машин. Зокрема, вдосконалено розташування механізмів крокування, що забезпечить пересування машини на крутих підйомах. Інженер-конструктор лауреат Сталінської премії Х. А. Винокурський розробив проект нової стріли екскаватора. Вага її зменшена на 3 тонни. (ТАРС).

Ковш 15-ти кубового екскаватора (Фотохроніка ТАРС).

Екскаватори прибули на будову

З кожним днем на будівництві Південно-Українського і Північно-Кримського каналів збільшується кількість машин і механізмів. Тільки за останній час надійшли 10-тонні мотокатки, баштові крани, потужні дизелі, дизельні і пневматичні молоти, кілька багатоконшових екскаваторів, газозварювальна апаратура.

На будові буде широко впроваджено електромеханізацію. Вже одержані деталі для двох трикубових електричних екскаваторів. Для транспортування їх були потрібні 32 залізничні платформи. (ТАРС).

ЗАМІСТЬ ОГЛЯДУ ПРЕСИ

У ВІДРИВІ ВІД ЖИТТЯ

Перед багатотиражною газетою Одеського держуніверситету ім. Мечнікова «За більшовицькі кадри» стоять важливі, почесні завдання. Вона покликана боротися за ідейне виховання студентів, за успішну підготовку всебічно освічених кадрів радянської інтелігенції. Слід визнати, що з цим завданням газета справляється погано.

Редакція зовсім незадовільно висвітлює питання партійного і комсомольського життя в університеті. Правда, рубрика «Партійне життя» зрідка з'являється на сторінках газети, але під нею, як правило, друкуються лише сухі звіти про партійні збори. Газета не цікавиться багатосторонньою діяльністю факультетських партійних організацій і партійних груп, не вивчає і не узагальнює досвіду їх роботи, не викриває недоліків в постановці ідейно-виховної роботи серед викладачів і студентів. Дуже блідо і безсистемно висвітлюється життя комсомольських організацій.

Газета зовсім не приділяє уваги питанням ідейно-політичного росту професорсько-викладацького складу. Немає тут і глибоких, змістовних матеріалів, про те, як в університеті проходить перебудова наукової роботи в світлі праць товариша Сталіна з питань мовознавства.

Матеріали газети нерідко страждають відсутністю об'єктивності, неправильно висвітлюють ті чи інші сторони університетського життя. Під час зимової екзаменаційної сесії ре-

дакція опублікувала кореспонденцію «Заліки з основ марксизму-ленінізму». Загубивши всяке почуття міри, газета на всі боки розписує успіхи в роботі кафедри основ марксизму-ленінізму.

Кафедра основ марксизму-ленінізму — повідомляє газета, — поведе рішучу боротьбу проти елементів начотництва і талмудизму в усій своїй роботі, за покращення лекцій і семінарських занять, за надання бойової партійної спрямованості в справі оволодіння революційною теорією.

Матеріал цей не відбивав дійсного становища справ на кафедрі основ марксизму-ленінізму. Незабаром пленум міського комітету партії виявив значні недоліки в діяльності кафедри основ марксизму-ленінізму університету. Окремі викладачі кафедри грубо переключували марксистсько-ленінську теорію, робили лженаукові висновки. На кафедрі не було необхідного контролю за роботою викладачів. Семінарські заняття, проведені кандидатом історичних наук Т. Міркіним, на засіданні кафедри були визнані як добре проведені, а пізніше, при більш глибокому вивченні стенограм, були викриті грубі перекочення Міркіним основних положень марксизму-ленінізму.

Цей факт свідчить про те, що газета відірвана від життя основних кафедр університету, і не входить глибоко в їх роботу, друкує матеріали, що дезорієнтують читачів.

Газета «За більшовицькі кадри» допускає серйозні помилки ідеологі-

чного характеру. Так, на її сторінках був надрукований шкідливий, проникливий духом буржуазного націоналізму вірш поета В. Гетьмана «Україні». Редакція щедро надає свої сторінки для публікування слабких в ідейно-мистецтвовому відношенні віршів цього поета, друкує їх без всякого розбору. Газета навіть нашла можливим вмістити портрет В. Гетьмана з хвалебними відзивами про його творчість.

Серйозні недоліки має вірш Миколи Шевченка «Сталінські будови миру». Присвячуючи свій вірш великим будовам комунізму, поет розповідає лише про будівництво однієї Каховської гідроелектростанції, і нічого не говорить про великі спорудження на Волзі, Дону і в Середній Азії. Він навіть не вважає потрібним сказати, що в будівництві Каховської ГЕС активну участь бере вся країна, весь радянський народ.

На сторінках газети нерідко можна зустріти статті, багаті грубими ідеологічними помилками. В березні цього року газета опублікувала редакційну статтю «Борець за народне щастя», присвячену 90-річчю з дня смерті великого українського поета Т. Г. Шевченка. Загальновідомо, що на ідейно-творчий ріст Шевченка великий вплив справиляли передові мислителі Росії революціонери-демократи Бєлінський, Герцен, Чернішевський, Добролюбов. З допомогою великих снів Росії Шевченко здобув свободу, вірі і зміцнив його багатогранний талант. Багато з того, що написав Шевченко на протязі свого життя, написано російською мовою. Протягом 1851—1857 рр. він створює чудові російські повісті.

Ідейно-творча дружба Шевченка з російською революційно-демократичною літературою і журналістикою є втіленням віковичної дружби російського і українського народів, виразом їх загальної мети в боротьбі з гнобителями. Цілком незрозуміло, чому газета у великій статті, присвяченій життю і творчості великого поета, зовсім не згадала про ці загальновідомі факти.

В іншому номері газети надрукована підвальна стаття т. Левченка «Дючка українського народу», присвячена 80-річчю з дня народження Лєси Українки. І ця стаття має істотні недоліки. Автор пройшов повз дуже важливі моменти в творчості великої української поетеси. Лєся Українка ще на початку віку зуміла розпізнати суть пресловутого «американського образу життя». Гостро, гнівно, безощадно бичувала вона батьків теперішніх американських бізнесменів, що намагались нехтувати національною незалежністю народів і прагнули до світового панування. В році «У пущі», що вийшла в 1909 році, Лєся Українка зображує американське капіталістичне суспільство, як пущу, яка приглушує людську гідність, вбиває справжнє мистецтво. Творчість Лєси Українки, яка викриває американських імперіалістів, в наші дні набуває ще більшого значення і тому замовчувати її—серйозна помилка.

Газета «За більшовицькі кадри» ведеться на низькому ідейному рівні, не задовольняє запити своїх багаточисленних читачів. На її сторінках слабо розгорнута критика і самокритика, і створюється враження, що редакція боїться когось схридити.

Ніхто не турбується про дійовість матеріалів, що публікуються в газеті. Досить сказати, що за останні декілька місяців редакція одержала лише одну відповідь на надіслані нею запитання про заходи, що були прийняті по виступам газети.

Зовсім не цікавиться діяльністю газети партійне бюро університету. Нерідкі випадки, коли газета не виходить у світ, але подібні факти нікого не хвилюють. Так, в гарячу пору літньої екзаменаційної сесії, з 8 червня до 11 липня, не вийшло жодного номера газети. Проте партійне бюро навіть не обговорило питання про причини такого становища.

Викликає подив, що в останньому номері газети, датованому 11 липня, редакція жодного слова не сказала з приводу статті «Правди» «Проти ідеологічних перекочень в літературі». Це тим більш дивно, що за останній час газета «За більшовицькі кадри» допустила багато серйозних ідеологічних помилок.

Недоліки газети «За більшовицькі кадри» не випадкові. Вони є результатом того, що партійне бюро університету (секретар т. Позігун) не керує своїм друкованим органом, не турбується про підвищення його ідейного рівня.

(«БОЛЬШЕВИСТСКОЕ ЗНАМЯ» за № 141, 1951 р.).

ВІД РЕДАКЦІЇ: Редакція визнає критику газети «Большевистское знамя» правильною і живає заходів для виправлення вказаних недоліків.

В. о. редактора Б. А. НАЙДЬОНОВ.